

Serwal z Tritonem w Petersburgu

#Marynarka wojenna #Przemysł zbrojeniowy 29 czerwca 2021

Już po raz trzeci petersburskie biuro konstrukcyjne Małachit prezentuje projekt małego okrętu podwodnego *Serwal* z niezależnym od powietrza układem napędowym. Tym razem dzieje się to na otwartym nad Newą międzynarodowym salonie przemysłu stoczniewego IMDS 2021. Pokazany tam *Serwal* został wyposażony w specjalną służę na dziobie dla podwodnego pojazdu bojowych nurków, których 16-osobowy oddział okręt może skrycie przetransportować w pobliże atakowanego brzegowego obiektu potencjalnego przeciwnika.

Odkąd projekt *Serwala* został po raz pierwszy przedstawiony publicznie w 2019 z myślą o flocie rosyjskiej i zagranicznych klientach Moskwy, koncentrowano się na torpedowo-rakietowym uzbrojeniu przyszłej jednostki oraz na jej zaletach – jako pierwszego okrętu od początku kreślonego pod nowego typu siłownię z niezależnym od powietrza atmosferycznego konwencjonalnym układem napędowym. Teraz Rosjanie promują wizję *Serwala* jako platformy dla specjalnych oddziałów dywersyjno-sabotażowych z własnym pojazdem – rozwijanym od dawna Tritonem. Ale – jak podaje zastępca dyrektora Biura Małachit, Nikołaj Nowosiołow – w miejscu przedziału mieszczącego Tritona i służę nurkową (poza kadłubem sztywnym) – można zainstalować dowolny ładunek lub sprzęt nurków bojowych. Nowosiołow ujawnił także, że projekt *Serwala* nadal czeka na decyzje, ale jeśli zostaną podjęte, prototyp okrętu może powstać w kilka lat.

Przekrój konstrukcyjny okrętu podwodnego Serwal biura Małachit w wariantcie z wyrzutniami torpedowymi w przednim uniwersalnym przedziale uzbrojenia / Rysunek: Małachit

Latem 2020 generalny dyrektor KB Małachit, Władimir Jurijewicz Dorofiejew ujawnił gazecie *Zwiedza* ciekawe szczegóły rozwiązania napędu jednostki P-750B (takim symbolem opatrywano *Serwala*) – przedstawianego jako pierwszy rosyjski działający,

na razie w formie laboratoryjnej, na lądzie – turbinowy układ napędowy uniezależniający od powietrza atmosferycznego. Dorofiejew podał wówczas, że nad rosyjską siłownią konwencjonalną funkcjonującą pod wodą bez dopływu powietrza pracuje także biuro konstrukcyjne Rubin. To rozwiązanie bazowało na elektrochemicznej syntezie tlenu i wodoru, co wytwarza prąd elektryczny do zasilania ogniw i silnika (planowano jego instalację na pokładzie okrętu podwodnego B-585 St. Petersburg). Tymczasem system Małachita to turbina gazowa pracująca konwencjonalnie na powierzchni, a pod nią w systemie zamkniętym, bez konieczności gromadzenia i podawania wybuchowego wodoru. Pod wodą spaliny z turbiny mają być schładzane, wzbogacane tlenem, a następnie z powrotem podawane do układu spalania. Jest to daleka modyfikacja znanego jeszcze z czasów II wojny światowej niemieckiego pomysłu – tzw. turbiny Walthera. Dorofiejew obliczył zdolność podwodnego rejsu *Serwala* na 30 dób.

Wyporność *Serwala* ma wynosić około 1450 ton. Jego długość to 66 m, szerokość – 7 m, zanurzenie – 5,2 m. Maksymalna głębokość zanurzenia wynosi 300 metrów, pełna prędkość pod wodą – 18 węzłów, ekonomiczna – 4 węzły, całkowity zasięg – do 4300 Mm. Ciągły zasięg podwodny z podwodnym napędem turbinowym – do 1200 Mm. Sercem okrętu mają być dwie turbiny pracujące w trybie zamkniętym, po 400 kW każda. Plus silnik elektryczny o mocy 2500 kW. Uzbrojenie – torpedy kal. 533 mm, pociski i miny, a także pociski manewrujące Kalibr.